

РЕШЕНИЕ

№ 1911

гр. София, 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 166 СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА АЛ. АЛЕКСИЕВА**

при участието на секретаря **ВЕРА С. Д.**

като разгледа докладваното от **ДЕСИСЛАВА АЛ. АЛЕКСИЕВА** Гражданско дело № 20221110137400 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК.

Предявени са от ищеца /фирма/ (с предишно фирмено наименование /фирма/) срещу ответника /фирма/ обективно кумулативно съединени искове с правна квалификация чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 228 ЗЕС и чл. 92 ЗЗД, уточнени с молба от 06.06.2023 г. за установяване дължимост на сумата от 1704,25 лв., представляваща неизпълнение на задължения по договор за електронни съобщителни услуги, ведно със законна лихва от 26.03.2021 г. до изплащане на вземането, от която: **72,00** лв. - месечни такси за ползване на мобилна телефония за мобилен номер ***** дължими за периода от 09.09.2018 г. до 08.01.2019 г. по договор № ***** за електронни съобщителни услуги със системен партиден номер *****; **0,63** лв. - начислена допълнителна такса за ползване на мобилна телефония за мобилен номер ***** дължими за периода от 09.12.2018 г. до 08.01.2019 г. по договор № ***** за електронни съобщителни услуги със системен партиден номер *****; **0,72** лв. начислена цена за потребление на ползване мобилна телефония /разговори, смс-и/ за мобилен номер ***** дължими за периода от 09.09.2018 г. до 08.01.2019 г. по договор № ***** за електронни съобщителни услуги със системен партиден номер *****; за сумата в размер от **180,00** лв. - неустойка начислена поради прекратяване на договор ***** за електронни съобщителни услуги със системен партиден номер ***** по вина на абоната; **295,37** лв. - месечни такси за ползване на мобилна телефония, дължими за периода от 09.06.2018 г. до 08.11.2018 г. по договор ***** за електронни съобщителни услуги със системен партиден номер *****; **20,82** лв. - допълнителни услуги и такси за ползване на мобилна телефония, дължими за периода от 09.08.2018 г. до 08.09.2018 г. по договор ***** за електронни съобщителни услуги със системен партиден номер *****; **381,10** лв. - дължими вноски за закупен на изплащане мобилен апарат — ***** за периода от 09.05.2018 г. до 08.12.2018 г. по договор ***** за закупуване устройство на изплащане; сумата в размер от **753,51** лв. - неустойка начислена поради прекратяване на договор № ***** за електронни съобщителни услуги със системен партиден номер ***** по вина на абоната, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 28.01.2022 г. по ч.гр.д. № *****/2021 г. по описа на СРС, 166 състав.

Ищецът /фирма/ (с предишно фирмено наименование /фирма/) твърди, че между страните е сключен Договор за електронни съобщителни услуги № *****, като са предоставяни услуги по две партии - ***** и *****. Договор по партида ***** бил прекратен на 04.02.2019 г., а по партида ***** бил прекратен на 14.11.2018 г. по вина на ответника поради просрочени задължения. Съгласно общите условия ищецът е начислил неустойка за предсрочно прекратяване на договора по вина на абоната общо в размер на 933,51 лв. Моли съда да уважи предявените искове и претендира присъждане на разноски.

Ответникът /фирма/ подава отговор на исковата молба, с който оспорва иска като неоснователен. Възразява срещу твърденията на ответника партии ***** и ***** да са разкрити за предоставяни услуги по Договор за електронни съобщителни услуги № *****. Оспорва исковите и по размер. Посочва, че периодът, считано от датата на прекратяване на правоотношенията между страните, бил по-малък от 13 месеца, с оглед което и размерът на неустойката следвало да се начисли за по кратък период от 13 месеца. Оспорва представените от ищец приложения с наименование „Приложение № 1 към Договор № ***** от ***** г.“ да представляват приложения към посочения договор, тъй като са подписани с предходна дата /представеният договор е от *****/. Моли за отхвърляне на исковите. В депозираното възражение по чл. 414 ГПК по ч.гр.д. № *****/2021 г. по описа на СРС, 166 състав, ответникът по настоящото дело е направил възражение за погасителна давност.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 ГПК, достигна до следните фактически и правни изводи:

Искът по чл. 422, ал. 1 ГПК е допустим, подаден е в едномесечен срок от получаване на разпореждането, че срещу издадената заповед по ч.гр.д. № *****/2021 г., СРС е подадено възражение от /фирма/. Доводът на ответника, че не е налице идентитет в посочения номер на договора в заповедта за изпълнение, а именно № Хе***** и посочения в исковата молба № ***** не се споделя от настоящия състав, доколкото цифровото изписване на номера на договора, претендираните суми по основание и периоди са идентични.

За основателност на претенцията в доказателствена тежест на ищеца е да докаже наличието на валидно възникнало облигационно правоотношение между страните по договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги и оборудване на изплащане; ищецът да е предоставил на ответника далекосъобщителни услуги, респ. оборудване, съобразно уговореното в договора, за което съдът му указва, че не сочи доказателства; цената на доставените стоки и услуги, включително на предварително уговорените абонаментни такси; страните да са уговорили валидна клауза за неустойка в случай на предсрочно прекратяване (разваляне) на договора. В тежест на ответника е да докаже, че е изпълнил задължението си по договора, поради което не са били налице основанията за неговото прекратяване и не дължи претендираната неустойка, респективно че договорът бил прекратен поради виновното неизпълнение от страна на ищеца. По възражението за давност, в тежест на ищеца е да докаже, че от момента на настъпване на изискуемостта на процесните вземания са налице обстоятелства, водещи до спиране или прекъсване на давността.

От съвкупната преценка на двустранно подписаните, с неоспорена и неопровергана формална доказателствена сила по чл. 180, ал. 1 ГПК, писмени доказателства по делото: приложение № 1 от ***** г., приложение № 1 към договор № *****, приложение № 3 към договор № ***** от ***** г. договор за продажба на изплащане № ***** от ***** г., приемо-предавателен протокол за закупено устройство от ***** г., общи условия за взаимоотношенията към /фирма/ и абонатите и потребителите на обществените наземни мрежи на /фирма/, общи условия за взаимоотношение между /фирма/ и потребителите на широколентов

достъп до интернет чрез обществена електронна съобщителна фиксирана мрежа за пренос на данни, договор № ***** от *****, както и приетото като неоспорено от страните заключение на СТЕ, което настоящият състав кредитира като компетентно, обективно и безпристрастно изготвено се установява, че в исковия период между страните съществува правоотношение по договор за доставка на електронни съобщителни услуги № *****, по силата на който ищецът се е задължил да доставя на ответника посочените услуги срещу заплащане на месечна абонаментна такса по партиден № ***** в размер на 15 лева, считано от ***** г. и по партиден № ***** в размер на 62,90 лева със срок 2 години, считано от ***** г. и мобилен интернет с месечна такса в размер на 5 лева без ДДС за срок 2 години, считано от ***** г., както и за продажба на устройство на изплащане на апарат ***** (2017 г.), който следва да бъде заплатен на 24 месечни вноски в общ размер на 527,52 лева. Към договора между страните са договоряни различни услуги, за което са подписвани двустранно приложения, приети по делото и неоспорени от ответника.

Видно от Приложение № 1 от ***** г. се установява, че е уговорена мобилна телефонна услуга за СИМ карта с посочен номер в размер на 15 лева за 2 години, считано от ***** г.

От Приложение № 1 от ***** г. се установява, че е уговорена мобилна телефонна услуга: пакет от фиксиран интернет, телевизия и гласова услуга с месечна такса 62,90 лева без ДДС и срок от 2 години, считано от ***** г.

Съгласно Приложение № 1 от ***** г. към договора е уговорено предоставяне на нова услуга, а именно - ползване на мобилни услуги - мобилен интернет с номер ***** със срок 2 години, считано от ***** г. и месечна абонаментна такса в размер на 5 лева без ДДС. Сключен на същата дата е и договор за продажба на изплащане № ***** от ***** г. за закупуване на апарат *****, който да бъде изплатен на 24 месечни вноски.

Съгласно приетите по делото заключение на ССЧЕ и СТЕ, които съдят кредитира като компетентни, обективни и безпристрастно изготвени след справка в системата на /фирма/, вещите лица са констатирани, че на ***** г. между /фирма/ и /фирма/ е сключен договор за електронни съобщителни услуги с № *****, към който в системата на /фирма/ са обособени две групи партии ***** и *****, открити по сключен договор за електронни съобщителни услуги № *****/***** г.

Неоснователни са твърденията на ответника, че Приложение № 1 от ***** г. било сключено към несъществуващ договор, доколкото приложенията са подписани от представител на /фирма/, с неоспорена и неопровергана формална доказателствена сила, което съдят цени като признание за наличие на договор към тази дата между страните. Самите приложения съдържат съществените реквизити на сключения договор. Горното се подкрепя и заключенията на СТЕ и ССЧЕ, както и посредством установените плащания по двете партии към договор № *****, а именно ***** и ***** открити съгласно горепосочените приложения. Ето защо, твърденията на ответника, че приложенията от ***** г. са сключени към несъществуващ договор от ***** г. са неоснователни.

По делото се установи престиране на уговорените услуги от ищеца на ответника.

Видно от заключението на съдебно-техническата експертиза, към договора са открити две партии: *****, в която е включена мобилна телефония за абонатен номер ***** и партида *****, в която е включена услуга за мобилен интернет с абонатен номер ***** . В рамките на договорните отношения по договор № ***** на ответника са предоставени услуги по два системни номера, като съгласно анализирани системи от вещото лице, процесните услуги за исковия период са предоставени в обема, в който са фактурирани. Не се констатира несъответствие

съобразно данните за **** и преноса им системата, която от своя страна ги остойностява съобразно тарифния план на абоната и съответния номер. Вещото лице е констатирало, че услугите са предоставяни по партида *****, в която е включена мобилна услуга за мобилен номер *****, като тази услуга е прекратена поради неплащане на 04.02.2019 г., а по партида *****, в която е включена услуга за мобилен интернет с абонатен № ***** е прекратена поради неплащане на 14.11.2018 г.

Съгласно заключение на съдебно-счетоводната експертиза, което съдът кредитира като компетентно, обективно и безпристрастно изготвено се установява, че между страните на ***** г. е сключен договор за електронни съобщителни услуги с №*****, към който са обособени две партиди ***** и ***** . По партида ***** задълженията на ответника за предоставени услуги за периода от **09.09.2018 г. до 08.01.2019 г. са в размер на 73,35 лева**, от която 72 лева мобилна телефония за №*****, 0,63 лева – допълнителна такса и 0,72, сума разговори и смс-и. По партида ***** се отчитат пакет от фиксиран интернет, телевизия и гласова услуга за срок от 24 месеца, считано от ***** г. с включени допълнителни мобилни номера, мобилен интернет с номер ***** със срок от 24 месеца, считано от ***** г. и закупено устройство на изплащане – апарат на изплащане на 24 месечни вноски, считано от ***** г. Общо дължими суми за ползвани електронни услуги след приспадане на платени суми 117,91 лева са в размер на 316,29 лева в за период от **09.06.2018 г. до 08.11.2018 г.** За закупеното устройство, вещото лице е установило, че са платени общо 7 вноски. Пет вноски не са платени в общ размер на 109,80 лева за периода от 12.07.2018 г. до 13.11.2018 г., както и следващите 12 месечни вноски в размер на 263,77 лева. т.е. общо неплатени суми за устройството – **373,66 лева**.

Видно от приемо-предавателен протокол и гаранционна карта, устройството – апарат ***** ** е било предадено на ответника. Съгласно чл. 12.3 от договор за продажба на изплащане № ***** от ***** г. при неплащане в срок на най-малко 2 последователни месечни вноски от страна на купувача, договорът се прекратява. В този случай всички суми, дължими до края на срока на договора стават изискуеми от датата на издаване на фактурата за тези суми и следва да бъдат заплатени.

По делото ответникът не доказва плащане на горепосочените суми.

Налага се извода, че исковите претенции за неплатени суми за предоставени електронни съобщителни услуги са основателни.

По защитното възражение за давност, направено от длъжника в заповедното производство, съдът намира, че заявлението за издаване на заповед за изпълнение е подадено на 26.03.2021 г./ п.к. 24.03.2021г./, както и че процесните задължения са за предоставени услуги за период, считано от 09.06.2018 г. Следователно към момента на предявяване на иска 26.03.2021 г./чл. 422, ал. 1 ГПК/ не е изтекла давността за посочените вземания. Ето защо възражението е неоснователно.

По исковите по чл. 92 ЗЗД за неустойки по договора по партида ***** в размер на 753,51 лева и по партида М ***** в размер на 180 лева, настоящият състав приема следното:

С уточнение на исковата молба в първо по делото съдебно заседание, ищецът уточнява, че неустойките за номер *****, ***** и ***** представляват по 9 стандартни месечни такси, а не по тринадесет месечни такси.

Съгласно чл. 8.3.1 от Приложение №1 към договор от ***** г., в случай че абонатът наруши задълженията си, произтичащи от това приложение , договора или общите условия, в това число, ако по негово искане или вина достъпът до мрежата бъде спрял или договорът по отношение на услугите в това приложение бъде прекратен в рамките на определения срок на ползване, операторът има право да получи неустойка в размер на б. „а“ всички стандартни месечни абонаментни такси на пакета

без отстъпки, дължими до изтичане на определения срок на ползване и б. „б“ стойността на отстъпките от цената на крайните устройства, закупени от абоната съгласно т. 5.9. съгласно чл. 27.2 от Общите условия на мобилния оператор, в случай на частично или цялостно неплащане на сума по издадена фактура в 15 дневен срок от издаването ѝ, ** има право да преустанови достъпа на абоната до мрежата или да прекрати договора за услуги.

Съгласно чл. 54.1 от Общите условия на /фирма/, неразделна част от процесните приложения към договора, /фирма/ има право едностранно да прекрати договора за услуги или временно да спре достъпа на абоната до мрежата при неплащане на дължими суми след изтичане срока за плащане. Следователно между страните е уговорено едностранно прекратяване на договора при неплащане на месечна такса.

Предвид установения по делото факт на неплащане на месечни вноски по двете партии по договора в периода м.06.2018 г. – м.13.11.2018 г., съответно от 09.09.2018 г. до 08.01.2019 г., посредством СТЕ и ССЧЕ, съдът приема, че договорните правоотношения между страните са били преустановени предсрочно с действие занаяпред предвид неизпълнение на задълженията на потребителя по същите на основание приложимите към договорите ОУ съответно от 04.02.2019 г. по партида № ***** и от 14.11.2018 г. по партида № *****.

В конкретния случай ищецът основава вземанията си за неустойки въз основа на следните клаузи:

Съгласно чл. 5.3.1 от приложение от ***** г., в случай че абонатът наруши задълженията си, произтичащи от това приложение, договора или общите условия, в това число ако по негова вина достъпът до мрежата бъде спрял или договорът по отношение на която и да е услуга бъде прекратен в рамките на определения срок за ползване, операторът има право да получи неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаментни такси (без отстъпка), дължими до изтичане на срока на ползване за съответната СИМ карта.

Съгласно чл. 8.3.1 от приложение от ***** г. и чл. 6.3.1 от приложение от ***** г., в случай че абонатът наруши задълженията си, произтичащи от това приложение, договора или общите условия ако по негова вина договорът по отношение на услугите към това приложение бъде прекратен в рамките на определения срок за ползване, операторът има право да прекрати договора по отношение на тези или всички услуги и/или да получи неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаментни такси (без отстъпник) дължими от датата на прекратяване до изтичане на определения срок на ползване.

Съгласно съдебно-счетоводната експертиза, начислените неустойки са в размер на 180 лева по партида М в размер на 753,31 лева, формирани, както следва: 100 лв. цена на невърнато оборудване; 65 лева – неустойка в размер на 13 стандартни месечни такси без ДДС за номер *****; неустойка в размер на 13 стандартни месечни такси без ДДС за номер ***** в размер на 135 лева, неустойка в размер на 13 стандартни месечни такси без ДДС за номер ***** в размер на 135 лева, неустойка в размер на 13 стандартни месечни такси без ДДС за номер ***** в размер на 135 лева, неустойка в размер на 9 стандартни месечни такси без ДДС за номер ***** в размер на 91,80 лева, цена на допълнителна услуга ***** в размер на 22,41 лева и 9 месечни такси без ДДС за номер ***** в размер на 91,71 лева, всички начислени на 14.11.2018 г.

По отношение действителността на клаузите за неустойки поради прекратяване на договора поради неизпълнение на задълженията на абоната по същия да заплаща договорените цени на ползваните абонаменти, съдът приема следното:

В резултат от извършената служебна проверка относно валидността на процесните клаузи за неустойки с оглед развалянето на договорите поради неизпълнение на задължението на абоната да заплаща в срок и съобразно уговореното

задълженията си към мобилния оператор, съдът приема, че същите са нищожни като противоречащи на добрите нрави, като съображенията за това са следните:

В случая съдът прие за установено, че е налице хипотезата на прекратяването на облигационно отношение с продължително изпълнение за напред с настъпване на уговорено между страните основание за това - поради неизпълнение на поетите от абоната задължения да заплаща дължимите към оператора суми по договорите. При така установеното прекратяване на договорите за мобилни услуги се поражда и основанието за възстановяване на вредите, чието компенсиране е уговорено с обсъжданите неустойки, доколкото накърнен се явява негативният интерес на кредитора. В процесния случай неустойките са уговорени до изтичане на уговорения срок за ползване на електронните съобщителни услуги.

Съгласно чл. 92, ал. 1 ЗЗД неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват. Неустойката представлява договорен способ, при който страните при сключване на договора уговарят начин на обезвреда за едната страна по договора, ако е допуснато неизпълнение от насрещната страна на договорно правоотношение. В хипотезата, когато е уговорена неустойка, страната не е длъжна да доказва вредите си, а има правото да претендира уговорената в нейна полза неустойка. За да бъде действителна клаузата за неустойка, необходимо е неустойката да съответства на нейните обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции.

Съгласно разясненията, дадени с тълкувателно решение № ***** г. на ОСТК на ВКС, начинът на определяне на неустойката, както и границите на същата, не са уредени с императивни правни норми, поради което договарянето ѝ без краен предел, както и евентуалната ѝ прекомерност, сами по себе си не водят до нищожност на клаузата за заплащане на неустойка. Неустойката следва да се приеме за нищожна на основание чл. 26, ал. 1, предл. трето ЗЗД когато единствената цел, за която е уговорена, излиза извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции. Преценката за нищожност се прави за всеки конкретен случай към момента на сключване на договора при съблюдаване и на примерно изброените критерии като естеството им на парични или на непарични и размерът на задълженията, изпълнението на които се обезпечава с неустойка; дали изпълнението на задължението е обезпечено с други правни способи - поръчителство, залог, ипотека и др.; вида на уговорената неустойка (компенсаторна или мораторна) и вида на неизпълнение на задължението - съществено или за незначителна негова част; съотношението между размера на уговорената неустойка и очакваните от неизпълнение на задължението вреди. При всяка преценка за нищожност на неустойката могат да се използват и други критерии, като се съобразят конкретните факти и обстоятелства за всеки отделен случай. За да възникне правото на неустойка обаче, уговорката за дължимостта ѝ не следва да противоречи на императивните правни норми на закона и на добрите нрави, разглеждани като неписани морални норми, израз на принципите за справедливост и добросъвестност в гражданските и търговските правоотношения. Противоречието със закона и/или с добрите нрави прави уговорката за неустойка нищожна по силата на чл. 26, ал. 1, пр. 1 и/или пр. 3 ЗЗД и препятства възникването на вземането и на задължението за неустойка. Поради това, действителността на клаузата за неустойка, следва да бъде преценена служебно от съда независимо дали страните са се позовали на нищожността ѝ (в този смисъл са: решение № ***/11.01.2011 г. по т. д. № ***/2010 г. на ВКС, II ТО, решение № *** от 21.01.2013 г. по т. д. № ***/2011 г., на ВКС, II ТО, решение по т. д. № ***/2014 г., на ВКС, I ТО, и решение № ***/05.01.2017 г. по т. д. № ***/2015 г. на ВКС, II ТО).

Следва също така да се посочи, че с последователната практика на върховната съдебна инстанция по граждански и търговски дела е възприето становището, че макар да е договорена между търговци, неустойката също може да бъде нищожна, както поради противоречие със закона, така и поради несъответствието ѝ с добрите нрави

/така напр. Решение № * от 25.02.2009 г. на ВКС по т. д. № ***/2008 г., I т. о., ТК, Определение № *** от 14.12.2018 г. на ВКС по к. гр. д. № ****/2018 г.и др./.

Настоящият състав намира, че в конкретния случай от твърденията на ищеца, изложени в исковата молба, уточнена в първо съдебно заседание става ясно, че в договора, сключен между страните и съответните приложения към същия, се съдържат уговорки, че при прекратяване на същия по вина на абоната преди изтичане на срока, последният дължи заплащане на оставащите месечните абонаментни такси до края на договора. Това е достатъчно, за да се приеме така уговорена неустойката е в противоречие с добрите нрави, доколкото претендираната неустойка излиза извън присъщите ѝ функции. Това е така, тъй като в този случай мобилният оператор по прекратения договор претендира, че има право да получи имуществена облага в размер, който би получил, ако договорът не беше прекратен, като същевременно е освободен от изпълнение на своите задължения по договора. Последното създава значителна нееквивалентност в правоотношението между страните по същото, нарушава принципите за справедливост и недопускане на неоснователно обогатяване, който дисбаланс се явява в противоречие с добрите нрави.

Ето защо съдът приема, че клаузите, въз основа на които ищецът счита, че е възникнало вземане за неустойка по всяка една от услугите, посочени по-горе, са нищожни на това основание. Налага се извода, че по исковете за неустойка за сумите в размер на 180 лева по договор с партида ***** и 653,54 лева и по договор с партида *****, представляваща неустойка в размер на оставащи вноски до края на изтичане на договора са нищожни и в тази част, исковете следва да бъдат отхвърлени.

По отношение на неустойката в размер на стойността на невърнатото оборудване в размер на 100 лева, дължими от ответника при предсрочно прекратяване на договорните правоотношения между страните настоящият състав приема, че не се явяват нищожни, но в случая не е доказано от ищеца да е предоставил на ответника оборудване, за което се претендира неустойка в размер на стойността му, а това обстоятелство е било възложено в негова тежест. По делото не е установено какво е оборудването, както и дали е предадено на ответника, поради което съдът намира, че искът за сумата от 100 лева, представляваща неустойка за невърнатото оборудване следва да бъде отхвърлен като недоказан.

По разноските:

За заповедното производство претенцията на ищеца е за юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лева и държавна такса в размер на 34,08 лева. В тежест на ответника следва да бъдат възложени разноските за заповедното производство на ищеца в размер на **38,02 лева**.

За исковото производство, ищецът е заплатил държавна такса 34,08 лева и на осн. чл. 78, ал. 8 ГПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 50 лева и 800 лева – депозити за ССЧЕ и СТЕ. В тежест на ответника следва да бъдат възложени разноските за исковото производство на ищеца в размер на **399,79 лева**.

Ответникът претендира адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева съгласно представен договор за правна защита и съдействие. В тежест на ищеца следва да бъде възложено заплащането на разноски в размер на **273,89 лева**.

Воден от горното ,съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените искове по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК искове от /фирма/ (с предишно фирмено наименование /фирма/), ЕИК ***** срещу ответника /фирма/, ЕИК ***** обективно кумулативно съединени искове, уточнени с молба от 06.06.2023 г. с правна квалификация чл. 79, ал.

1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 228 ЗЕС и чл. 92 ЗЗД , че /фирма/, ЕИК ***** дължи на /фирма/, ЕИК ***** сумите в размер на: **72,00 лв.** - месечни такси за ползване на електронни съобщителни услуги за мобилен № ***** по договор № ***** със системен партиден № ***** , дължими за периода от 09.09.2018 г. до 08.01.2019 г.; **0,63 лв.** - начислена допълнителна такса за ползване на мобилна телефония за мобилен номер ***** дължими за периода от 09.12.2018 г. до 08.01.2019 г. по договор № ***** за електронни съобщителни услуги със системен партиден номер *****; **0,72 лв.** начислена цена за потребление на ползване мобилна телефония /разговори, смс-и/ за мобилен номер ***** дължими за периода от 09.09.2018 г. до 08.01.2019 г. по договор № ***** за електронни съобщителни услуги със системен партиден номер *****; **295,37 лв.** - месечни такси за ползване на мобилна телефония, дължими за периода от 09.06.2018 г. до 08.11.2018 г. по договор ***** за електронни съобщителни услуги със системен партиден номер *****; **20,82 лв.** - допълнителни услуги и такси за ползване на мобилна телефония, дължими за периода от 09.08.2018 г. до 08.09.2018 г. по договор ***** за електронни съобщителни услуги със системен партиден номер *****; **373,66 лв.** - дължими вноски за закупен на изплащане мобилен апарат - ***** за периода от 09.06.2018 г. до 08.12.2018 г. по договор ***** за закупуване устройство на изплащане, ведно със законната лихва върху горепосочените суми от 26.03.2021 г. до окончателното изплащане на вземанията, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 28.01.2022 г. по ч.гр.д. № *****/2021 г. по описа на СРС, 166 състав, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 373,66 лева до пълния предявен размер от 381,10 лв. - дължими вноски за закупен на изплащане мобилен апарат - ***** за периода от 09.05.2018 г. до 08.12.2018 г. по договор ***** за закупуване устройство на изплащане, както и иска за сумата в размер от 180,00 лв. - неустойка начислена поради прекратяване на договор ***** за електронни съобщителни услуги със системен партиден номер ***** по вина на абоната, както и за сумата в размер от 753,51 лв. - неустойка начислена поради прекратяване на договор ***** за електронни съобщителни услуги със системен партиден номер ***** по вина на абоната;

ОСЪЖДА /фирма/, ЕИК ***** да заплати на /фирма/ (с предишно фирмено наименование /фирма/), ЕИК ***** сумата в размер на **38,02 лева** разноски за заповедно производство и **399,79 лева** – разноски за исково производство.

ОСЪЖДА /фирма/ (с предишно фирмено наименование /фирма/), ЕИК ***** да заплати на /фирма/, ЕИК ***** сумата в размер на **273,89 лева**, възнаграждение за един адвокат.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____